

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 298/2020
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Властимир Јанковић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Стари град“ из Београда, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1088/19 од 19.09.2019. године, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1088/19 од 19.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1088/19 од 19.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3083/17 од 16.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилци, на име накнаде штете у виду неисплаћене разлике у заради за период од 01.01.2012. године, па до 24.12.2014. године, исплати укупан износ од 213.963,00 динара, са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе НБС увећане за 8 процентних поена, и то на појединачне определене износе, почев од датума доспелости до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужени да уплати доприносе по основу обавезног социјалног осигурања Фонду за пензијско и инвалидско осигурање за град Београд, доприносе за здравствено осигурање Фонду за здравствено осигурање и доприносе за случај осигурања од незапослености Служби за национално запошљавање за период од 01.01.2012. године, па до 24.12.2014. године. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужилци на име јубиларне награде за 40 година непрекидног рада код туженог, исплати износ од

115.000,00 динара, са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе НБС увећане за 8 процентних поена почев од 16.01.2019. године, па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 42.203,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1088/19 од 19.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе тужиле и туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиле не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 12.12.2014. године, вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 213.963,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе не представља динарску противвредност већу од 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић